

VÄLJAKUJUNENUD MOTOORIKA TOETAB ÕPPIMIST

Koostanud Sipsiku rühma õpetaja **Taimi Laasik**

Kirjutamine eeldab mitmesuguste psüühiliste omaduste ja võimete olemasolu ning nende üheaegset rakendamist. Nii oleneb kirjutamine hästi arenenud tähelepanust, mälust, käe- ja sõrmelihastest ning nende ja silmade koostööst.

Kirjutamisel tuleks tähelepanu pöörata õigele pliiatsihoiule, kirjutamise suunale ja tähtede kujule. Oluline on jälgida randme liikumist, sõrmede osavust ja seda, kumba kätt laps kasutab.

Tähelepanekud kirjutamisel:

- Kas käsi on rusikas või on pliiats lihtsalt ebamääraselt käes,
- Kas ranne ja sõrmed on jäigalt,
- Kas suu liigub kaasa või ilmneb muid liigutusi,
- Kas laps vahetab tihti kätt või on käsi kindlalt välja kujunenud,
- Kas kirjutamise suund ja tähtede kuju muutub,
- Kas laps kirjutab tähti peegelpildis.

Lõikamise juures tuleb tähelepanu pöörata käärade kasutamisele, sõrmede osavusele ja näo või teiste kehaosade üleliigsetele liigutustele.

Tähelepanekud lõikamisel:

- Kas laps lõikab ebamääraselt, üle joone,
- Kas lõikamisel liiguvad suu, lõug või pea (liigutus ei ole veel välja kujunenud),
- Kas laps üritab kääridega mööda paberit keerutada (ei keera paberit),
- Kas lõikamine on saamatu,
- Kumba kätt laps lõikamisel kasutab või kas ta vahetab lõikamise käigus koguni kätt.

ALLIKAD

Karvonen, P. Liikumisrõõm, 2003,46 – 47.

Raigna, H.& Terri, M. Metoodiline juhend “Karu- aabitsa” juurde, 1973